

SILVIA URSCHE

ISTORIOARE

HAZLII



ISTORIOARE HAZLII

COLECȚIA
VREAU SĂ CITESC O CARTE



C U P R I N S

| | |
|-----------------------------------|-----------|
| ALBINEL ȘI ALBINIȚA | 2 |
| ELEFANTUL ARTIST | 4 |
| PRIETENII VĂCUȚEI | 6 |
| FETIȚA ȘI FULGUȘORII | 8 |
| LICĂ ȘI LUNA | 10 |
| FLORILE CERTĂREȚE | 12 |
| DINO ȘI DINGO | 14 |
| PATRUPEZII JUCĂUȘI | 16 |
| CIRCUL | 18 |
| GNOMII CĂLĂTORI | 20 |
| CAISE PENTRU COPII CUMINȚI | 22 |
| POVESTEA GÂNGĂNIILOR | 24 |
| PRIETENUL DE OMĂT | 26 |
| GOSPODINA | 28 |
| UMBRELA LUPULUI | 30 |



Libri**Albinel și Albinita**

Respect pentru oameni și cărți

Albinel ateriză pe o albăstrică, unde se află Albinita. În sfârșit avea ocazia să vorbească cu ea, să-i spună de sentimentele pe care le purta în adâncul inimii.

- Salut, Albinito! Bine te-am găsit în această frumoasă dimineață!
- Noroc, stimabile! Dar cine ești, că nu te cunosc?
- Sunt admiratorul tău. Aș vrea să fim prieteni.
- Să știi că eu nu prietenesc cu oricine! răspunse cu voce capricioasă Albinita. Ca să-mi devii prieten, trebuie să-ți dovedești loialitatea.
- Dar ce-ai vrea să fac pentru tine? Sunt gata să-ți îndeplinesc orice dorință.
- Atunci să-mi aduci..., să-mi aduci niște polen de *rododendron*. Și să te întorci cu el până la asfintitul soarelui. Vreau să-l am astăzi la cină. Cică perișorii albinelor de la un astfel de polen devin mai deși și mai strălucitori. Numai să fie proaspăt cules, nu din cel artificial, că eu cunosc diferența.



— Si unde cresc rododendronii ceia, că n-am prea auzit de ei?

— Știu eu? Undeva prin munți, se pare.

— Păi bine, până la munți e departe și nu voi reuși să mă întorc până deseară.

— Sunt problemele tale, nu mă privește! Dacă nu ești în stare să-mi satisfaci o astfel de dorință, mică și simplă, atunci ce mai vrei de la mine? Iată el, arătă Albinița spre un bondar vârgat și burtos, cu mustață răsucită, care stătea tolănit pe o floare vecină, e gata să-mi satisfacă orice adiere a alintării mele.

Bondarul mișcă afirmativ din mustață.

— Adio, stimabile! exclamă Albinița și își luă zborul spre albăstrica de alături. Albinel, rămas singur, decolă încetișor, îndreptându-se stupul natal.

